

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedijca v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 166.

V Ljubljani, v ponedeljek 25. julija 1898.

Letnik XXVI.

On dit.

Ob tem času je navadno velika suša na političnih dobravah, a letos je živahno in presenetljivo. Posvetovanje za posvetovanjem, kombinacija za kombinacijo, in časnikarski domišljiji je odprto razsežno in plodno polje. Seveda moramo vsakemu poročilu dosledno dostavljati: On dit.

Današnji položaj politični proroki slikajo v raznoterih barvah, vsi pa so jedini, da kmalu pride odločivni trenotek.

Res je, da so se v soboto posvetovali avstrijski ministri o političnem položaju in da hoče grof Thun v kratkem biti na jasnem.

Res je tudi, da se je grof Thun odpeljal v Isel cesarju poročat o zadnjih posvetovanjih z zastupniki raznih nemških strank.

On dit, da je vlada že v soboto sklenila izdati nov jezikovni zakon na podlagi § 14. in da je grof Thun dobil pogum za ta korak po zadnjem razgovoru z zastopniki katoliške ljudske stranke.

On dit, da minister dr. Baernreither ne odobruje načrtov svojega šefa in da kmalu odstopi.

On dit, da se državni zbor letos več ne snide.

Res je, da hočejo Mažari izrabiti zmedene avstrijske razmere in da prete s samostojno Ogersko, ako se avstrijska vlada ne uda njihovim pretiranim zahtevam glede nove nagodbe.

On dit, da bo grof Thun skušal na podlagi § 14. dognati nagodbo z Ogersko, da pa se baron Banffy temu upira z ozirom na svojo izjavo meseca oktobra v ogerskem državnem zboru.

Baron Banffy bi se za svojo osebo ne upiral tej rešitvi, toda vladna stranka omahuje nasproti odločni opoziciji.

On dit, da na Ogerskem v kratkem pride do ministerske krize, da iz ministerstva izstopijo ministri Daniel, Erdelyi in Wlassics, da baron Banffy sestavi novo ministerstvo in navzlic § 14. sklene nagodbo z Avstrijo.

On dit, da je v vladnih in drugih merodajnih krogih dvojen tok. Jeden odsvetuje grofu Thunu radikalne premembe ustave in priporoča vladanje § 14. Zagovorniki tega toka upajo dognati vsaj začasno nagodbo z Ogersko za jedno leto ali daljši čas, češ, da baron Banffy ni več navezan na svojo lansko izjavo. Ko pa bi se baron Banffy le držal svoje izjave, potem naj formalno odstopi in sestavi novo vlado.

Drugi tok v avstrijskih višjih krogih pa zahteva radikalno rešitev. Sedanji državni zbor naj se razpusti in naj se vrše nove indirektno volitve potom deželnih zborov. Da pa socijalni demokratje ne bodo kričali o zatiranju Čelavcev, naj ostane peta kurija, ki bi direktno volila svoje zastopnike. Vse potrebne načrte je mogoče tekom poletja izvršiti in na jesen že more zborovati nov državni zbor.

On dit, da se vlada še ni odločila, pač pa razmišljala o raznih korakih, in mej temi je jezikovni zakon na podlagi § 14.

Praški »Politiki« pa poroča njen dunajski dopisnik: Vlada hoče še enkrat poskusiti s sedanjim drž. zborom. Ako ne pojde, potem se vlada odloči za premembo ustave.

»N. Fr. Pr.« pa se boji radikalnih prememb ter preti grofu Thunu z usodo grofa Badenija.

»Poklicani zastopniki nemškega naroda so odklonili predloženi jim načrt jezikovnega zakona. Ako vlada le izdâ ta zakon, potem jasno dokaže, da hoče Nemcem v Avstriji nasprotovati. V tem slučaju bi vlada mogla Nemcem reči: Moji predniki so vas topli z biči, jaz vas hočem s škorpijoni.« Sicer pa velja o vsem: on dit.

Mažari se zastonj jezijo.

Mažari so kar osupnili, ko so zvedeli, da je škof Strossmayer obiskal bana, ko se je mudil v Zagrebu na potu v Rogatec. Jednoglasno je zadonel po vseh njihovih časopisih odmev, da je ban z vso svojo ožjo stranko v opozicijskem taboru, kajti drugače ne bi smel in mogel priti Strossmayer v banske dvore. Iz tega se vidi, kako kratkovidni, strastni in pozabljivi so ti mažarski politiki. Kaj so že pozabili, da je pred več leti tudi ban obiskal škofa Strossmayerja v Djakovu pri oni priložnosti, ko je potoval v Bosno? Tudi takrat so bili mažarski časopisi polni raznih glasov o tem obisku, vendar pa takrat še niso pisali o banu, da je prestopil k opoziciji, pač pa so ugibali, zakaj je prišel v Djakovo. Bil se je ravno hud boj glede zagrebskega nadškofa in brez dvoma je ban v tem pogledu iskal sporazumljenja v Djakovu in Sarajevu. Znano je, da takrat niso Mažari zmagali, a radi tega poraza vendar niso bana dolžili, češ, da ni storil svoje dolžnosti. Bili so skoraj prepričani, da je delal za njih. Od tega časa se je seveda marsikaj spremenilo. Zagrebsko nadškofijsko stolico je zasedel narodni nadškof; banova jaka saborska stranka je začela razpadati, opozicija odločno delovati ter vkljub najhujšemu pritisku zmagovati; trditev mažaron-

LISTEK.

Umor Julija Cezarja.

Angleški spisal Mark Twain.

(Konec.)

»Tisti čas so čuli sledeči razgovor, in mi smo tega mnjenja, da je groznega pomena, če se združi z dogodkom, ki se je neposredno potem zgodil. Gospod Papilij Lena je opomnil proti Juriju V. Kasiju, znanemu prepiraču v službi opozicije, da upa, da se mu njegovo podjetje danes posreči. In ko ga je Kasij vprašal: »Katero podjetje?« je oni zatisnil za hip levo oko in rekel s hlinjeno hladnokrvnostjo: »Božji ukaz!« ter je šel proti Cezarju. Mark Brut, o katerem se sumi, da je voditelj cele zarote, ga je vprašal, kaj mu je Lena povedal. Kasij mu pove in pristavi mračno:

»Bojim se, da je naš naklep razodet.«

Brut ukaže ničvrednemu svojemu sozarotniku, naj pazi na Leno, in hip pozneje je že silil Kasij v onega suhega in sestradanega vlačugarja, Kasko, ki ni ravno na dobrem glasu, naj se kolikor mogoče potruji, ker on se boji, da bi jih ne prehiteli. Potem se obrne vidno razburjen na Bruta in ga vpraša, kaj naj stori, ob enem pa priseže, da se on ali pa Cezar ne bode več vrnil, — rajši samega sebe umori. Ta čas pa

se je razgovarjal Cezar z nekaterimi poslanci iz Zadnjih Gozdov o bližnjih jesenskih volitvah, in videlo se je, da se je kaj malo brigal za to, kar se je krog njega godilo. Bilij Trebonij se jame razgovarjati z Markom Antonijem, prijateljem Cezarja in ljudstva, ter ga vede z jednim ali drugim izgovorom na stran; Brut, Decij, Kaska, Cina, Metel, Cimber in drugi iz druhali malovrednih obupanih potepuhov, radi katerih zadnji čas Rim ni več veren, so obkročili Cezarja, katerega so sklenili umoriti.

»Na to poklekne Metel Cimber na tla pred Cezarja in ga prosi, naj pokliče njegovega brata iz prognanstva, toda Cezar ga pokara zaradi njegovega grdega vedenja ter mu noče prošnje izpolniti. Takoj po Cimbrovi prošnji se pririje najprej Brut in potem Kasij do Cezarja ter zahtevata, naj se povrne prognani Publij; toda Cezar se še vedno brani izpolniti prošnjo. Rekel je, da ga nič ne gane; on ostane pri svojem sklepu tako trdno, kakor severna zvezda, in potem nadaljuje v prijaznih besedah o trdnosti te zvezde in o svojem trdnem značaju. Potem je pravil, da ji je on enak in on misli, da je on jedini mož v deželi, ki ji je enak; in ker je torej bil tako »stanoviten«, da je Cimbra prognal, bo tudi nadalje tako »stanoviten«, da ga obdrži še naprej v prognanstvu, in proklet naj bode, če ne bode držal svoje besede!

To je porabil hudobni Kaska za povod napadu, skočil je na Cezarja in ga zabodel z nožem; Cezar ga zgrabi z desnico za roko, z levico pa mu tako priloži na glavo, da se je zvrnil nesramnež krvav na tla. Sam pa se je naslonil s hrbtom na kip Pompejev ter se postavil, da bi sprejel napadalce. Kasij, Cimber in Cina so skočili z golimi bodali ná-denj in prvemu se je posrečilo, da ga je ranil; toda predno ga je mogel drugič zabosti in predno je mogel od ostalih dveh sploh kdo suniti, je že podrl Cezar vse tri lopove z ravno toliko udarci na tla.

»Ravno tisti čas je bil senat silno razburjen; množica meščanov po galerijah se je blazno upirala, da bi prišla iz poslopja; starešinski služabniki so se borili z zavratnimi morilci, častitljivi senatorji so pometali nepripravna svoja oblačila strani in hiteli v divji zmešnjavi čez klopi po stranskih hodnikih doli v zborovalne sobe, da bi bili vsaj v osebni varnosti, in tisoč glasov je kričalo: »Po-li-ci-ja! Po-li-ci-ja!« — in sicer v najrazličnejših glasovih, ki so se vzdigovali iz strahovitega hrušča in ropota kakor bobneči piš med rjoventjem groznega viharja. In sredi te zmešnjave je stal veliki Cezar s hrbtom na kip oprt kakor lev, ki ga je napadla tolpa psov, in boril se je z napadalci brez orožja, z golo roko in s trdnim, nikoli upadlim pogumom, katerega je prej v tako mnogi, krvavi bitki pokazal.

15/10

skih krogov, češ, da je Hrvatska popolnoma pomirjena, je bila ovržena po dogodkih prigodom cesarskega obiska v glavnem mestu Hrvatske; narodna zavest hrvatskega naroda, ki je bila v prvih letih sedanje vlade vsled nesporazumljenja med strankami precej oslabela, oživela je sploh po celem Hrvatskem tako, da se mora ž njo računati: vse to je spremenilo poprejšnje nazore o delovanju banovem v duhu, kakoršnega so zahtevali Mažari od svojega »namestnika mažarske države« na Hrvatskem. To živahno napredovanje hrvatske ideje proti vsiljeni mažarski je začelo Mažare skrbeti, pa oponašajo banu, da ni nič več zadosti odločen in da se nagiblje hrvatskemu taboru, kjer je vse navdahnjeno »obzoraške« politike. Obisk škofov, ki se je dogodil gotovo le radi službenih zadev, je dal mažarskim politikom le povod, da so začeli pisati proti banu in njegovi vladi, češ, da je le njegova popustljivost kriva, da se Hrvatstvo zopet tako ponosno vzdiguje. Oni dolže bana, da trpi okolu sebe možé, ki so hudi protivniki Mažarov, in da podpirajo v vsakem pogledu hrvatsko opozicijo. Tak mož je po njihovi trditvi celó sedanji predstojnik notranjih zadev, a vrh tega tudi mnogi drugi vladni svetniki. Banu tudi ni po volji, ker mu ogerska vlada ni hotela odobriti kandidata za stolico bogočastja in uk, posl. Pliverića, ki je seveda odločen privrženec hrvatske ideje; zato zdaj dela za svetnika Mažuranića, ki je pa še hujši Hrvat nego prvi.

Ko človek bere taka poročila mažarskih listov o hrvatskih zadevah, mora se zares čuditi, kako slabo so ti ljudje podučeni in kako krivo sodijo o vsem, kar se godi na Hrvatskem. Da pa tako krivo sodijo, vzrok je ravno nevednost, s katero se sploh odlikujejo mažarski politiki, in pa tudi predrznost, katero kažejo nasproti vsem nemažarskim narodnostim v ogerski državi. Ta prevzetnost jih zasleplja, da nočejo pripoznati drugih narodnostij za ravnopravne z Mažari. Hrvate pa še posebno zato mrzijo, ker vedo, da se druge narodnosti v težki borbi za svoj narodni obstanek ozirajo in naslanjajo nanje, kot na oni ščit, za katerim bi se mogli tudi oni varneje braniti. Mažarom je hrvatska avtonomija hud trn v očesu, njo bi radi strli, kajti z njenim padom bi prišla Hrvatska v položaj drugih nemažarskih narodnostij na Ogorskem. Zato se tudi neprenehoma zletavajo v avtonomijo ter jo kršijo, kjer le morejo. Vender vspeti ne morejo, kajti avtonomijo nočejo žrtvovati za ljubezen do Mažarov niti njihovi privrženci — mažaroni. Če tudi so sicer le te mevže že marsikaj žrtvovale bratski zvezi z Mažari, vender vsaki samostalnosti se niso hoteli odreči, in ravno tako tudi ne svoji narodnosti, a to je ravno to, kar Mažare jezi, da dolže bana in njegove oprode, češ, da niso zadosti odločni za

»Bilij Trebonij in Kaj Ligorij sta ga zabolala z bodali ter sta popadala ravno tako na tla, kakor njuni sozarotniki pred njima. Toda ko je Cezar slednjič svojega starega prijatelja Bruta z nožem oboroženega pred seboj zagledal, tedaj ga je, kakor se zatrjuje, prevzela bolečina in strmenje, padla mu je nepremagljiva levica ob strani, skril je svoj obraz v plašču in sprejel izdajalski udarec, ne da bi skušal morilčevo roko zadržati. Rekel je le: »Et tu, Brute!« ter padel mrtev na mramornata tla.

»Zvedeli smo, da je bila suknja, katero je imel pokojnik na sebi, ko je bil umorjen, ravno tista, katero je imel v taboru tisti popoldan, ko je Nervijce premagal, in da je bila, kakor se je videlo, ko so mu jo slekli, na sedmih različnih mestih prebodena. Žepi so bili popolnoma prazni. Suknja se bode razstavila, v neovrgljiv dokaz, da se je zgodil tu umor. Na te zadnje podatke se lahko popolnoma zanesemo, ker jih imamo od Marka Antonija, kateremu je bilo mogoče, izvedeti vse novosti, ki so z umorom samim v zvezi, kar sedaj gotovo vsacega zanimlje.

»Dostavek. — Ko je pregledovalec mrličev sklical neko sejo, so se polastili Mark Anton in drugi prijatelji trupla pokojnega Cezarja ter ga nesli na trg, in slednjič sta menda Antonij in Brut govorila ter tak hrup napravila med ljudstvom, da je policijski načelnik, preverjen, da nastane upor, oskrbel vse, kar je za varnost potrebno.

t

sveto mažarsko stvar na Hrvatskem, kajti Mažar more biti pravi zaveznik le oni, ki se je odrekel vsaki samostalnosti ter vsprejel mažarsko narodnost. Hvala Bogu, da je takih mož prav malo mej Hrvati, tudi pri vladni stranki, in potem takem moremo lahko razumeti tarnanje mažarskih časopisov, češ, da na Hrvatskem ne napreduje mažarska državna ideja. Ne napreduje in ne more napredovati iz jednostavnega razloga, ker je ves hrvatski narod protiven ne samo v narodnem pogledu, nego tudi iz državnopravnih razlogov, katerih Mažari v svoji oholosti nočejo uvaževati, dokler ne bodo na to prisiljeni.

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. julija.

Príprave za graške občnske volitve so skoro popolno dovršene s tem, da se je Feichtingerjeva stranka z vso svojo močjo pridružila nemškimi nacionalcem in si s tem zagotovila osem mandatov mesto dosedanjih treh. Stranki to število zastopnikov v mestnem zboru pač ne bo prav nič koristilo, nasprotno bo pa ta kompromis neizmerno mnogo škodoval dobri stvari, ker je s tem kompromisom obrtna stranka, ki se je dosedaj bolj s ponosom smela imenovati antisemitsko stranko, zavezala se v zvezi z nemškimi nacionalnimi liberalci delovati proti slovenskim in »klerikalnim« zahtevam. Z vso močjo se hoče ta psevdo-antisemitska stranka boriti proti krščanskim socijalistom. Prusaška klika je sedaj seveda zmage popolno gotova.

Socijalno-demokratičnim poslancem se sedaj sila slabo godi. Dokler je trajala doba poslaniških dijet, oddati so morali vsak mesec gotovo svoto v židovski »mastfond« in jim seveda vsled tega ni mnogo preostalo. Prihraniti si niso mogli ničesar in tako jim sedaj, ko je doba dijet že davno potekla, ne preostaja drugega, kakor obračati se na osrednje socijalno-demokratiško vodstvo, naj jim nakloni podporo. To pa, mesto da bi jim povračevalo iz dohodkov dijet, pritiska na socijalistično delavstvo, da prinaša svoj obulus v podporo brezposelnim »zastopnikom«. Da tak način ni prav nič časten, ni treba omenjati, in bi bilo pač bolje, ko bi se »vrli« zastopniki za čas neprostovoljnih počitnic raje oprijeli svojega dela, s katerim so si služili kruh, predno jih je volja sodrugov poslala v parlament. Tako delajo zastopniki drugih strank in bi bilo to tudi za socijalistične poslance mnogo častneje, kakor pa v popolnem brezdelju živeti le ob krvavih žuljih sestradanih in osleparjenih delavcev.

Novi srbski tiskovni zakon, katerega je vsprejela skupščina v jedni zadnjih sej in ga je kralj že tudi potrdil, vzbuja pri vseh časnikarjih veliko nejevoljo. V novi zakon sta namreč vsprejeti dve določbi, ki sta zelo občutni. Določa se namreč, da mora vsak odgovorni urednik političnega lista dovršiti študije na kakem srbskem ali zunanjem vseučilišču ter položiti 5000 frank. kavicije. Vsled te določbe, ki stopi takoj v veljavo, bodo morali prenehati skoro vsi manjši listi, ki gotovo ne bodo mogli imeti akademično izobraženega urednika in položiti toliko varščine. Zakon se je vsprejel s 125 proti 100 glasovom in je značilno, da so zanj glasovali zastopniki naroda, proti pa vsi člani skupščine, ki jih je imenoval kralj. Gotovo bi bili proti načrtu tudi prvi, ko bi bili res zastopniki naroda.

Zola in Dreyfus. Odkar je literat Zola odnesel pete preko francoske meje ter ušel kazni toliko proslavljeni mož »resnice in pravice«, ni več toliko naudušenja za Dreyfusovo »nedolžnost«, razven seveda v onih krogih, ki so tako rekoč po pogodbi zavezani, da bodo do zadnjega stali na njegovi strani. Ostalo časopisje pa se je v poslednjih dneh pomirilo. Sploh se pa Zola zelo moti, ako meni, da bo še kdo računal nanj. Sodišča in oblastva ne bodo nikdar dovolila, da bi Zola pred sodiščem dokazoval Dreyfusovo nedolžnost in zmoto francoskih sodišč. Preiskava vršila se bo samo proti Esterhazyju in Picquardu, ki sta vedno bolj na sumu, da sta bila v zvezi z mnogimi drugimi »odličnimi« osebami ter v tesni zvezi z Dreyfusom. Jasnosti seveda tudi tedaj ne bo nobene, ker je v francoskih višjih krogih že vse gnjilo in bi v slučaju skrajnih raziskavanj bilo treba pozvati na odgovor še razne druge elemente, ki veljajo danes za največje poštenjake.

Shod katolikov Nemčije v Krefeldu.

Kakor vsako leto, tako priredé katoličani cele Nemčije tudi letos splošen katoliški shod, in sicer letos v Krefeldu blizo nizozemske meje ob Renu. Za zborovanje je določenih pet dni, in sicer od 21. do 25. avgusta. Udeležila se bodo tega shoda vsa nemška katoliška društva in mnogo odličnih osebnostij. Poleg nebroy sej, javnih in tajnih zborovanj je na dnevnem redu tudi več cerkvenih slovesnostij. Shod bo toraj vsekako impozantna manifestacija katolikov cele Nemčije.

Angleška mornarica, ki je že sedaj jedna največjih v Evropi, se zdi angleškim vladnim krogom še premajhna in prvi lord Goschen je predložil minoli petek spodnji zbornici že izgotovljen načrt za pomnoženje angleškega brodivoja. Povod temu koraku angleške vlade je dala po izjavi lorda Goschena namera Rusije, ki hoče znatno pomnožiti število svojih ladij, katerih večina je določena za vzhod. Vse evropske države, pravi vladni zastopnik, pomnožujejo svoje mornarice in je toraj naravno, da ne sme zaostati Anglija, marveč ohraniti mora vsaj ravnotežje, ako ne prvenstvo. Angliji je toraj mnogo do tega, da jo v moči na morju ne prekose ostale velesile, posebno pa se boji, da bi v eventualni vojski v orijentu preveč gospodarile druge sile, Angliji pa ne ostal masten delež. Sploh je znano, da izvedo Angleži skoro vsak korak le iz gole sebičnosti in nevoščljivosti, in tako je tudi v tem slučaju. Angleži hočejo biti gospodarji orijenta, naj jih stane karkoli hoče. Seveda se tem sebičnežem ne bo vse tako izteklo, kakor si žele, ker bodo v pravem času posegle vmes vse interesovane države.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 25. julija.

(Osebnosti.) V Gorici je umrl bivši odvetnik dr. Doljak v starosti 94 let. Od l. 1851 do 1861 je bil župan in pozneje deželni poslanec. L. 1866 je v deželnem zboru glasoval za premembo volilnega reda, vsled katere so Italijani zgubili absolutno večino z deželnem zboru. — V soboto je bil v Gradcu promoviran doktorjem modroslovja g. V. Sterle iz Solčave. Doktorjem prava je bil promoviran g. Jakob Doljak, avskultant v Novem Mestu. — Sodni pristav v Slov. Bistrici g. Ivan Pirnat je imenovan okr. sodnikom za Vrnsko, sodni pristav v Ptujju gosp. Gvidon Visconti okr. sodnikom za Marenberg.

(Državna podpora.) Naučno ministerstvo je nakazalo za letos določeno podporo za popravo podružnice v Dvoru pri Polhovem Gradcu v znesku 3000 gld.

(Premije za cepljenje koz) so dobili od dež. vlade kranjske za l. 1897: Prvo premijo v znesku 63 gld. okrožni zdravnik v Cirknici gosp. dr. M. Dereani, drugo v znesku 52 gld. okrožni zdravnik na Bledu g. dr. E. Klimek in tretjo v znesku 42 gld. začasni okrožni zdravnik v Mokronogu g. Ig. Mahorčič.

(Huda nevihta) je razsajala dne 20. t. m. ob 2. uri popoldne po savski dolini. Podirala je kozolce in drevesa, tudi toča je nekaj pobila; ploha je veliko škode naredila. Potem je še celo noč lilo, kakor bi se bil oblak utrgal; potoki so narasli, ljudje so morali ob 3. uri po noči živino iz hlevov izgnati. Sploh je letošnje leto deževno in kaže slaba letina. Kmetovalec je revež; trudi se trudi, pa malo pridelja. No, za davek bo že gosposka skrbela, za čevlje pa čevljar. — Ljudje so zdravi.

(Iz Kopra) je v Zader premeščen rodoljubni profesor Kožuh. Tržaški »Piccolo« pa še dostavlja, da bode slovensko-hrvatski oddelek učiteljišča premeščen iz Kopra v Gorico. Ako se to uresniči, značilo bi, da se je vlada udala iredentovcem z ozirom na lanske izgrede v Kopru.

(Kranjsko-istersko gozdarsko društvo) jutri zboruje v Ljubljani. Danes so si člani tega društva ogledali gozde grofa Leva Auersperga.

(Ljubljanski vodovod) bodo podaljšali do kolidvora dolenskih železnic ter napeljali vodo tudi v nekatere hiše ob Karlovski cesti.

(Nesreče.) Dne 20. t. m. je devetnajstletni Plevel iz Uševka padel v Bistrico pri mekinski brvi. Rešil ga je smrti dr. pl. Panizza, prof. v Trstu, sedaj gost v Kamniku. — Isti dan je treščilo v kozolec S. Novaka iz Golice pri Tuhinju. Kozolec je z žitom pogorel. — V soboto se je

nerodnež v Kropi nevarno obstrelil, ko je basal topiče. Prepeljali so ga v dež. bolnico. Kdaj bodo ljudje vendar že previdnejši pri streljanju in varčnejši s smodnikom?

(Šolske vesti.) Snuje se »Jubilejsko podporno in hranilno društvo učiteljic za Kranjsko, Primorsko, južno Štajersko in Koroško s sedežem v Ljubljani«. Društvo hoče podpirati obolele učiteljice ter nabirati hranilne vloge za slučaj izstopa iz službe. — Na Robu bodo razširili šolo v dvo-razrednico, v Koč. Reki gradili bodo novo šolsko poslopje.

(Šolska poročila.) Na štirirazredni deški ljudski šoli v Novem Mestu je bilo koncem leta 200 učenec, od teh za višji razred sposobnih 141. Učiteljev je bilo 6. — Štirirazredno deško šolo v Kranju je koncem leta obiskovalo 145 učencev, od teh je za višji razred sposobnih 106. Obrtno in nadaljevalno šolo je obiskovalo 106 učencev.

(Tržaški namestnik) grof Goës je minoli petek odpotoval od Gorice po Soški dolini. Kakor se nam poroča, so vsprejemi jako mrzli. In zakaj? Slovensko ljudstvo je sijajno vsprejemalo Pretisa, Rinaldinija in Badenija, a kaj je imelo za plačilo? Še danes niso pozabljeni škandali po lanskim volitvah. Dokler se zistem ne izpremeni, nimajo Slovenci najmanjšega povoda za sijajnosti. Dokler bodo v Primorju odločevali faktorji à la Reinelt, naše ljudstvo ne bode prosteje dihala. Toda vsaka stvar ima svoj konec, in menda tudi mogočnost Reineltove hiše.

(Iz tržaške okolice.) Tržaški »zrak« ni škodljiv samo telesnemu zdravju, marveč tudi v duševnem oziru in prav potrebno bi bilo krepko razkuženje. Tako sredstvo bi prav lahko našla slavna vlada. Koliko dela jo čaka, ako hoče prav temeljito pomesti! Tu je pravcati »Augijev hlev«, ki potrebuje svojega Herkula! Najprej bi morala začeti na tržaškem namestništvu samem. Tukaj se zdi človeku, da je vse za b a s a n o, kajti vsak hip se čuje o n e u m e v n i, n e o d p u s t l j i v i p o č a s n o s t i v pisarnah namestništva. Gospodje uradniki se menda prav slastno zavedajo, da jim je bel državni kruhek zagotovljen in da ni treba biti kedo ve kako marljiv v službi. V dokaz, da je temu res tako, navedemo slučaj iz dijaškega življenja. Sin okoličana, ki študira na graškem vseučilišču, je imel prejeti pristoječo mu ustanovo in se je v ta namen oglašil pri deželni finančni blagajni v Gradcu, da dobi izplačano svoto. Stvar bi bila namreč morala isti čas že biti rešena. A tamošnji uradnik je odvrnil dijaku, da še ves akt leži nerešen na tržaškem namestništvu, o katerem »komodnosti« že gre poslovica križem domovine. To je eden slučaj, navesti jih pa utegnemo še več, da se ne boče moglo očitati, da — obrekujemo. Gospodje na namestništvu tožijo, da so »preobloženi z opravili«, toda nam se hoče dozdevati, da so največ preobloženi, kedar jim je treba reševati — slovenske stvari. Še o neki zelo važni točki bodemo poročali, ki se tiče nas slovenskih okoličanov tržaških, ta stvar se vleče neodpušljivo dolgo in iz tega naravnost sklepamo na mržnjo dotičnega uradnika nasproti slovenskim potrebam, dasi je on sam rodom Slovenec. O tej stvari toraj, ko se izteče. Neradi se pritožujemo, a ker se nas naravnost izziva, moramo naposled vendar govoriti in govorili bodemo še. Kako pa je na tržaški pošti? Ondi si že človek ne upa izpregovoriti slovenske besede, razun s pismonošo, o katerem se ve, da je naše krvi. Uradniki pa se vedejo proti nam, kakor bi bili mi pravi pravcati cigani. Ne moremo trditi tega o vseh poštnih uradnikih, a večina njih se drži tako mogočno, kakor bi bili nasproti nam sami knezi in mi berači. To je že kar pravcato gorje in nesreča za nemškega ali italijanskega uradnika, ako mora na zahtevo slovenske stranke rešiti kako stvar slovenski! O priliki več.

(S položajem Trsta) se pečajo tudi drugi avstrijski listi, pred vsemi dunajski »Reichswehr«. Ta list je že večkrat prav krepko ošeškal tržaško občinsko vodstvo in skrajno nezdrave razmere v Trstu, kakor v Primorju sploh. Seveda so vse to le besede, ker oni, katerih se tičejo, imajo gluha ušesa. O položaju Trsta bi mogli mnogo govoriti, povedati se pa more tudi vse v štirih lapidarnih besedah: v Trstu je vse zavoženo! Čudno seveda ni. Trst je nekako pribežališče raznim človeški družbi škodljivim življem. Tu se je zbiralo politično hajduštvo z gospodarskim sleparstvom in

socijalno mizerijo in gnjilobo. Vse te stvari, ki so dovedle do današnjih razmer, so se razvijale popolnoma svobodno, brez vsake ovire in raznega nadzorstva od strani merodajnih krogov. Trst je bil v političnem in gospodarskem oziru več ali manj prepuščen sebi. Elementi pa, ki so se prikopali tu do veljave, vzbujajo sum in resne pomisleke glede bodočnosti prvega avstrijskega pristanišča. Oni, ki bi se še čudil dejstvu, da je tržaška občinska uprava zašla že tako globoko v dolgove, da mora iznova jemati posojilo 12 milijonov goldinarjev pod naslovom »za javna dela«, ne pozna vira vsej zmedi v tej upravi. Faktum je, da se je občina jako zadolžila, dočim od starega dolga plačati ne more. Posledica temu politični in gospodarski bankerot. Nam Slovencem preostaje jedino le tolažba, da bode teh neznosnih razmer vendar le prej ali slej konec in da se povrnejo v Trst boljši odnošaji. Pred vsem moramo Slovenci delati na to, da se slovenska okolica odtrga od Trsta in dobi svojo okoličansko upravo. Za vresničenje te misli bi se morali z vsilo pobrigati merodajni slovenski krogi tržaški. Ako so jim javni zastopi takorekoč zaprti in da njihova beseda prav nikjer ne pride do veljave, poiščejo naj si drugih potov in sredstev.

(Sestanek vseh slovenskih abiturijentov.) Pišejo nam: Opozarjamo slavno občinstvo na abiturijentski komers, ki se vrši jutri zvečer v Narodnem domu. Večer obeta biti prav prijazen. Med prosto, zaupno zabavo bodo peli vsi abiturijentje skupno in iz različnih mest posamezno. Vojška godba pa bo svirala večinoma slovanske komade. Želeti bi bilo, da se udeleži občinstvo v obilnem številu prijateljskega večera in tako pokaže, da s simpatijami gleda na svoj mladi naraščaj. Vstop h komersu je prost.

(»Na razstanku«.) Spomenica slovenskih abiturijentov iz leta 1898. Knjigo s tem naslovom izda povodom abiturijentskega sestanka »Goriška tiskarna A. Gabršček«, katero so spisali letošnji osmošolci. Knjiga obsega 30 pesmij treh mladih pesnikov, 10 krajših povestij iz življenja, daljšo povest »Brez vesla« in razpravo »Ruski realizem in njega glavni zastopniki«. Knjiga obsega 23 tiskanih pol in stane 1 glđ. Dobivala se bo povodom abiturijentskega sestanka v Narodnem domu, pozneje po knjigarnah.

(Legaj namerava v Šibeniku otvoriti italijansko šolo. Ko bi slavni Tomazev oživel v svojem spomeniku, s studom bi se nasmijal, tako je bil prepričan, da dalmatinska zemlja ni »del si«.

(Zlata poroka dveh bratov.) V Šmihelu pri Novem Mestu sta prvo nedeljo t. m zlato poroko imela Jožef Bartolj s svojo ženo Nežo, in Matija Bartolj s svojo ženo Marijo. Oba brata bivata v Birčni Vasi, kamor sta prišla že v mladih letih iz Loškega Potoka. Jožef Bartolj se je rodil 6. marcija 1821 v Šegavi Vasi, župnija Loški Potok. V ravno tisti vasi je luč sveta zagledala njegova žena Neža Baraga dne 27. nov. 1825. Poročena sta bila v Šmihelu 4. maja 1845, živita skupaj že 53 let; torej tri leta več, kakor jih je potreba za zlato poroko. Matija Bartolj je bil rojen 1. marcija 1828, njegova žena Marija Bele pa 21. dec. 1829, in sicer v Birčni Vasi. Poročena sta bila 14. febr. 1847, torej živita v zakonu že 51 let. Sinov in hčera sta dva para zlatoporočena imela devetnajst. K tej svečanosti je prišlo izredno veliko ljudstva. Domači župnik je imel nagovor, v katerem je navedel mnogo te slavnosti tikajočih se dogodkov ter je vpletal koristne nauke in opomine za slavljenice in druge navzoče.

(Prašičja kuga) se je pokazala v Mariboru in sosednjih občinah. Vsled tega so za nedoločen čas prepovedani tedenski prašičji trgi v Mariboru.

(Brzjavni promet s Kubo.) Brzjavke v netajnem jeziku, namenjene v Santiago di Cuba via Bermuda in via Galveston so sedaj pripuščene toda le pod nadzorstvom tamošnje oblasti in na odgovornost pošiljatelja. Brzjavke za druge kraje na Kubi se pa ne morejo pošiljati po imenovanih progah.

(Nova brzjavna postaja.) Dne 23. julija odprla se je v Sveti Nedelji pri Labinju, v političnem okraju pazinskem, nova brzjavna postaja z omejeno dnevno službo, združena s tamošnjim poštnim uradom.

(100.000 kron in trikrat 25.000 kron) so glavni dobitki velike jubilejne razstavne loterije,

ki se izplačajo v gotovini z odbitkom le 20 odstotkov. Opozarjamo svoje č. bralce na to, da se vrši prihodnje žrebanje nepreklicno dne 6. avgusta 1898.

Društva.

(Vrtna veselica), katero je včeraj priredilo kat. društvo rokod. pomočnikov v Ljubljani na vrtu svojega doma, se je izborno obnesla. Vse pevske točke izvrševale so se z nenavadno točnostjo, kakoršna je mogoča le pod vodstvom izvrstnega in za društvo unetega pevovodje g. A. Sachs-a. »Beraček« in »Zavber Franc«, dva šaljiva kupleta, katera je prednašal J. Ložar, bila sta nekaj novega in jako srečno izbrana. A tudi prednašanje je pokazalo, da je g. J. Ložar v takih stvareh popolnoma na svojem mestu. Občinstvo mu je bilo hvaležno za izvrstno zabavo pri njegovem nastopu in gotovo želi ga še večkrat videti in slišati v podobnih ulogah. Tudi komična pantomima »V brivnici« in šaljiv peterospev »Potujoča koncertna kapela« sta provzročila obilo smeha. Z jedno besedo: vsopred je bil srečno sestavljen in od rokodelskih pomočnikov spretno in z vidnim veseljem izvrševan.

(Zaveza slovenskih učiteljskih društev.) X. skupščina »Zaveze slovenskih učiteljskih društev« bode dne 1. in 2. vel. srpana 1898 v Ljubljani v proslavo 50letnega vladanja Njega Veličanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I. in v praznovanje desetletnice »Zaveze slovenskih učiteljskih društev«. Vspored: I. V nedeljo, dne 31. malega srpana: 1. Ob polu 6. uri popoldne: Sprejem udeležencev ter čeških in hrvatskih gostov na južnem kolodvoru. Pozdrav gosp. predsednika ljubljanskega krajevnega odbora. 2. Po sprejemu sestank v Narodnem domu. Tu zvedo zglasenci za stanovanje. 3. Zvečer ob polu 9. uri: Častni večer s petjem in godbo, ki ga priredi ljubljanski krajevni odbor udeležencem na vrtu Narodnega doma. II. V ponedeljek dne 1. velikega srpana: 1. Ob 8. uri dopoldne: Seja upravnega odbora v mali dvorani Narodnega doma. Vspored: a) Poročilo o delovanju direktorija; b) določitev poročila za delegacije; c) volitev vodstva »Šolskega muzeja«; d) nasveti in predlogi. 2. Ob 9. uri: Pevska vaja v sobi pevskega društva »Slavec« v I. nadstropju Narodnega doma. 4. Ob 11. uri: Seja odseka »Jubilejska samopomoč«, ustanovljena v spomin 50letnega vladanja Njega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. 5. Ob 1. uri popoldne: Seja delegacije v veliki dvorani Narodnega doma. Dnevni red: a) Pozdrav predsednika; b) poročilo tajnika o delovanju upravnega odbora in o delovanju društev, zastopanih v »Zavezi«; c) poročilo blagajnika; d) poročilo računskih pregledovalcev; e) volitev treh pregledovalcev računov (§ 20. dr. pr.); f) predlog upravnega odbora glede premembe pogodbe med banko »Slavija« in »Zavezo«. Utemeljuje odbornik gospod nadučitelj Fran Kocbek; h) določitev vspeveda za glavni zbor; i) določitev časa prihodnji (XI.) skupščini »Zaveze« (§ 19. dr. pr.); j) nasveti in predlogi. 6. Ob 2. uri: Glavna pevska vaja z vojaško godbo v Sokolovi dvorani Narodnega doma. 7. Ob 8. uri zvečer: Jubilejski koncert v proslavo 50letnega jubileja Nj. Veličanstva v veliki dvorani Narodnega doma. Pri koncertu sodeluje vojaška godba sl. c. in kr. pešpolka Leopold II. št. 27. III. V torek dne 2. velikega srpana: 1. Ob polu 7. uri zjutraj: Zajutrek v »Narodni kavarni«. 2. Ob 8. uri: Sveta maša v stolni cerkvi sv. Nikolaja. 3. Ob 9. uri: Otvoritev »Šolskega muzeja«, ustanovljenega v spomin in proslavo 50letnega vladanja Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. na prvi mestni deški ljudski šoli v Komenskega ulicah. 4. Ob 10. uri dopoldne: Slavnostno zborovanje v veliki dvorani Narodnega doma. a) Slavnostni govor, govori gospod Jernej Ravnikar, nadučitelj v Mokronogu. b) Izročitev adrese na Nj. Veličanstvo po posebni deputaciji deželnemu predsedniku eksc. baronu Heinu. c) Desetletno delovanje »Zaveze«, poroča tajnik gospod Dragotin Česnik, nadučitelj v Predosljah. — Ostali vsopred določijo delegacija. — Po slavnostnem zborovanju se snide zopet delegacija. — Ob 1. uri popoldne: Banket v Sokolovi dvorani Narodnega doma. — Po banketu: Ogledovanje mesta. — IV. V sredo dne 3. velikega srpana: Izlet na Bled.

Gospodarska organizacija.

Nova hranilnica in posojilnica v Št. Jakobu ob Savi se je načeloma osnovala.

V kratkem se vloži prošnja za vpis v združni register. Okoliš nove posojilnice bodejo občini Podgorica in Črnuče sodnega okraja ljubljanskega ter občina Dragomelj in vas Št. Pavel občine Zg. Domžale sodnega okraja Kamnik.

Načelstvo nove posojilnice bode sestajalo iz načelnika in 4 odbornikov. Načelnik bode Lovrenc Cedilnik, posestnik pri sv. Jakobu ob Savi. Opravilni delež bode znašal 1 glđ.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 25. julija. Grof Thun je včeraj v lšlu poročal cesarju o političnem položaju, danes se je vrnil na Dunaj. Napovedani ministriški svet se danes ni vršil. Naučni minister je odpotoval na Češko.

Dunaj, 25. julija. Poročilo nekega nemškega lista, da bode grof Thun nadaljeval obravnave z Nemci, ni resnično.

Pariz, 25. julija. Zatrjuje se, da je Brisson voljan varovati preiskovalnega sodnika Bertulusa pred napadi in mu dati v preiskavi proti Esterhazyju popolno prosto roko. Ako bi Cavaignac hotel delati kake ovire, ga pozove Brisson, naj ostavi kabinet.

Carigrad, 25. julija. Položaj v Yemenu se je zdatno poslabšal. Vlada je poslala tje 48 bataljonov in 9 baterij. Najpreje bo poskušala pridobiti upornike z doposiljanjem živeža.

Spaa, 25. julija. Literat Zola biva tu v vili nekega prijatelja.

Lucern, 25. julija. Don Carlos se je semkaj pripeljal ter ostane več časa.

Berolin, 25. julija. „Nordd. Allg. Zeitg.“ piše, da je pristanišče Santiago de Cuba odprto nevtralnimi ladijam.

Vojska mej Spanijo in Ameriko.

V Washingtonu se je že nekoliko ohladilo veliko navdušenje, ki je navdajalo vse kroge povodom zmag na bojišču. Merodajni krogi so se nekoliko spametovali in jeli trezno misliti. Sedaj se nič več ne govori o tem, da odidejo ameriške čete proti Evropi in tudi Watsonovo brodovje ne bo videlo španjskega obrežja. Sploh pa so baje Amerikanci že preje vedeli, da jim napad v Španiji prav nič ne koristi, pač pa zahteva obilo stroškov. Prvotni namen, ki ga je imela vest o odhodu Watsonovega brodovja v Evropo, je že dosežen s tem, da je Camara naglo odplul iz sueškega prekopa v domovino in je bila s tem odvrnjena nevarnost, ki je pretila Deweyu pred Manilo. Vsekako je Amerikance odvrnila od prvotnega načrta zavest, da v Evropi ničesar ne opravijo.

Madrid, 25. julija. Minister za mornarico dementuje poročilo, da se hoče admiral Cervera trajno nastaniti v Ameriki. — Načelnik stranke karlistov v Madridu marki

Cerralbo je ostavil spanijo in se ne vrne kmalu nazaj.

Madrid, 25. julija. Policija je od karlistov zahtevala imenik vseh članov. Vsa karlistiška društva so sklenila, da se združijo in tako preprečijo objavo imenikov. Vodja karlistov v Madridu jo je potegnil v Švico, don Carlos je zapustil Bruselj.

Madrid, 25. julija. Španjska vlada z vsemi močmi dela za mir, toda Amerikanci skušajo vsa pogajanja zavleči, da bi se pred sklepanjem miru polastili še Manile in otoka Portorika.

London, 25. julija. Reuterjev urad poroča iz Washingtona: Admiral Watson ne bo bombardoval španjskih pristanišč, njegova glavna naloga obstoji v tem, da gre nasproti Camarovemu brodovju in ga prisili, da se bojuje. Amerikanci ne hlepe po posesti kanarskih otokov. Havane ne bodo napadli, dokler razsaja tam mrzlica. Usoda Filipin se odloči pozneje. Z vstaši bodo Amerikanci sicer prijazno, toga strogo ravnali. Portorico dobi vojaško vlado.

New-York, 25. julija. „Herald“ poroča iz Washingtona: Mac Kinley ne bode dovolil, da si Amerika osvoji jednega izmed kanarskih otokov, ker jo noče obremeniti z novimi posestvi.

Newyork, 25. julija. Brzojavka iz St. Thomasa poroča, da se v San Juanu de Portorico vrše velike priprave, da se odbije napad Amerikancev.

Hongkong, 25. julija. Vstaši so napadli Manilo, toda brez uspeha, ker so Španjci odbili napad. Vstaši so izgubili 500 mož, Španjci pa imajo 50 ubitih in ranjenih. Drugi napad so Španjci ravno tako odbili.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306·2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina v 24. urah v mm.
23	9 zvečer	734·4	19·6	brevz	del. jasno	
24	7. zjutraj	735·3	17·6	brevz.	poloblačno	0·7
	2. popol.	734·0	27·4	sl. jvzh.	jasno	
24	9. zvečer	734·4	20·7	sl. jzah.	jasno	
25	7. zjutraj	736·7	17·4	sl. svzh.	del. oblač.	0·0
	2. popol.	736·8	22·8	sl. svzh.	del. jasno	

Srednja temperatura sobote 19·2°, za 0·7° pod normalom.
Srednja temperatura nedelje 21·9°, za 2·0° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 23. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	11	Špeh povejen, kgr.	70
Rež,	9	Surovo maslo,	84
Ječmen,	7	Jajce, jedno	2
Oves,	8	Mleko, liter	10
Ajda,	10	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	7	Telečje	60
Koruz,	6	Svinjsko	70
Krompir,	2	Koštrunovo	86
Leča, hktl.	12	Piščanec	40
Grah,	12	Golob	18
Fižol,	11	Sen,	100 kgr. 1 96
Maslo,	94	Slama, 100	1 70
Mast,	70	Drva trda, 4 kub. m.	6 50
Špeh svež,	66	„ mehka, 4	5

Izvirnik: Giesshühl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovi varih. Prospekti zastoj in franko

MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

kot zdravilni vrelec že stoletja znana v vseh boleznih sapnih in prebavnih organov, pri protinu, želodčnem in mehurnem kataru. Izvrstna za otroke, prebolele in mej noseč. (L.) nostjo. 1—30

Najboljša dietetična in osvežujoča pijača.

He nri Mattoni v Giesshühl Sauerbrunn.

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih specializiranih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

C. kr. nadzemljemerec v pok.
Henrik Czerny,
postavno pooblaščen civilni zemljemerec,
v Ljubljani, Pred škofijo št. 20,
prevzame 503 3—2
razdelitve zemljišč in druga v to stroko spadajoča dela.

Učenca
vsprejem v svojo trgovino z mešanim blagom.
Friderik Skušek,
trgovec v Metliki, Dolenjsko.
500 3—3

Št. 8133.

Razpis.

492 3—2

Podpisani deželni odbor razpisuje sledeče

službe okrož. zdravnikov na Kranjskem:

1. v **Kočevski Reki** z letno plačo 800 gld.;
2. v **Velikih Laščah** z letno plačo 700 gld.

Prosilci za jedno teh služb pošljejo naj svoje prošnje podpisane deželnemu odboru

do 15. avgusta 1898. leta

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, doseganje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika. Oziralo se pa bode le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 14. julija 1898.

Dunajska borza.

Dné 25. julija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 80 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 65 "
Avstrijska zlata renta 4%	121 " 65 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 40 "
Ogerska zlata renta 4%	120 " 85 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	98 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	909 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	358 " 30 "
London vista	119 " 95 "
Nemški drž. bankovci za 100m. nem. drž. velj.	58 " 80 "
90 mark	11 " 75 "
90 frankov (napoleonondor)	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci	44 " 25 "
C. kr. cekini	5 " 63 "

Dné 23. julija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	163 gld. 75 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161 " 40 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192 " 25 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 50 "
Tisne srečke 4%, 100 gld.	138 " 75 "
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " 50 "
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109 " 60 "
Posojilo goriškega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 50 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 50 "
Prijoritne obveznice državne železnice	223 " — "
južne železnice 3%	181 " — "
južne železnice 5%	127 " — "
dolenjskih železnic 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	203 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 " 80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	81 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " 50 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	— " — "
Ljubljanske srečke	23 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3420 " — "
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	445 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	76 " 75 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	108 " 50 "
Montanska družba avstr. plan.	164 " 15 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	169 " 25 "
Papirnih rubljev 100	127 " — "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promene za vsako žrebanje.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Ströbelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.